

*Een groet van de aartsbisschop
aan alle gelovigen in het Aartsbisdom Utrecht
bij het begin van het Paastridium 2025*

Utrecht, Witte Donderdag – 17 april 2025

Broeders en zusters in Christus Jezus onze Heer,

Hieronder ziet u het bovenste gedeelte van het grote schilderij ‘De Transfiguratie’ (ca. 1518) van de beroemde Italiaanse schilder en architect Raffaello Sanzio, bij ons vooral bekend als Rafaël. Het bevindt zich in de Pinacothek van de Vaticaanse Musea.

Het is een afbeelding van de Gedaanteverandering op de berg (volgens eeuwenoude traditie de berg Tabor), waarover het Evangelie gaat dat op de tweede zondag van de Veertigdagentijd wordt voorgelezen: Jezus ging met drie apostelen (Petrus, Johannes en Jacobus) de berg Tabor op “om er te bidden.”

Lucas vertelt: “Terwijl Hij in gebed was veranderde zijn gelaat van aanblik en werden zijn kleren verblindend wit” (9, 28b-29). Twee mannen verschenen “in heerlijkheid” naast Hem: rechts van Jezus Mozes met de stenen tafelen, die de Joodse Wet vertegenwoordigt; links van Hem Elia, die de profeten vertegenwoordigt. Beiden samen staan voor het Oude Testament, dat in Jezus wordt vervuld. Lucas zegt: “zij spraken over zijn heengaan dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken.”

Ontelbare malen is het verbeeld, vooral op iconen, maar ook in Westerse kunst, zoals door Rafaël. Die verbeeldingen (van iets wat feitelijk niet in beeld te vangen is) zijn voor ons een hoopvolle belofte: Jezus is naar Jeruzalem opgegaan om daar door Zijn lijden, sterven en verrijzen onze zonden uit te boeten en ons het eeuwig leven te schenken, ja, om ons voor te gaan naar het hemelse Jeruzalem, opdat wij kunnen delen in Zijn verheerlijking. Zijn Gedaanteverandering op de berg Tabor is daarvan een voorafbeelding. Het glorende licht rechtsonder op de schildering van Rafaël verwijst daar ook naar. Bovendien wordt door de Gedaanteverandering geopenbaard dat Jezus niet alleen mens, maar ook God is.

Inmiddels zijn wij als Kerk op Palmzondag met Hem Jeruzalem binnengegaan. Tijdens het Paastriduum verenigen wij ons met Hem in Zijn gave van de Eucharistie (Witte Donderdag), in het offer van Zijn leven (Goede Vrijdag) en in Zijn verrijzenis op de derde dag (Pasen).

Nog even terug naar dat gebeuren op Tabor; Jezus ging na de Gedaanteverandering de berg weer af. Daarna volgde de zware opgang naar Jeruzalem. Ook wij kennen periodes waarin alles ons zwaar valt, dat we ergens als een berg tegenop zien. De situatie van onze wereld waarin zoveel onrust en angst is, kan ons zeer bedrukken. Jezus mocht ervaren dat Hij op Zijn weg kracht en licht vanuit de hemel ontving. Daar was Hij ontvankelijk voor door Zijn gebed.

Dankzij Pasen weten wij Hem altijd bij ons en als wij bidden, doen we dat altijd ‘door Hem, met Hem en in Hem’ (zoals elk eucharistisch gebed door de bisschop of priester besloten wordt). Dit kunnen we bidden in de kracht van de Heilige Geest. Vanaf Pasen zijn we op weg naar Pinksteren, verenigd – met Maria en de apostelen – in het gebed om de Heilige Geest. Het is door de Heilige Geest dat wij kunnen bidden.

Bidden kan moeilijk zijn, hetzij door drukte of onrust in onszelf hetzij om ons heen. Maar, het is van levensbelang, voor ons als gelovigen en als Kerk, dat we blijven bidden. Dit Heilig Jaar 2025 noemt ons ‘pelgrims van hoop’. Een pelgrim houdt vaart in zijn bede, in zijn bede-vaart door het leven, op weg uiteindelijk naar het delen in de verheerlijking van onze Heer Jezus Christus. Mogen we zo in dit Heilig Jaar als ‘pelgrims van hoop’ biddende mensen zijn en blijven, verbonden met elkaar in gebed, en dat het licht van onze verrezen Heer ons daartoe zal en blijft verlichten.

Van harte wens ik u, mede namens de andere leden van de bisdomstaf, een Zalig Pasen!

+ Willem Jacobus kardinaal Eijk,
aartsbisschop van Utrecht